

[Johan Asmussen.]

Hansen, udførligt begrundede. Jeg tvivler ikke på, at socialdemokratiet og dets regering er helt klar over, at det ville være rimeligt, om man nu drog konsekvensen af sin principielle erkendelse; nu mangler de altså bare at indse, at det også ville være klogt; det med det rimelige er måske ikke nok for et stort parti. Mon dog ikke det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen, hvis han tager fat en gang til i en snæver kreds, skulle kunne få tilstrækkelig mange af sine partifæller til at indse, at sådan er det, rent sagligt? Og nu behøver de jo ikke at være så sarte over for den tidligere regeringspartners, de radikales, mærkeligt famlende og reaktionære anfægtelser. Den foreslåede halvhedsløsning af grundstigningsproblemerne må jo have ligget færdig allerede før valget, da de radikale sad med til højborgs.

Nu kan der i hvert fald ikke være den grund til at holde sig tilbage fra en både klog og rimelig helhedsløsning. Andre saglige, relevante og afgørende grunde kan jeg ikke se der er. Selv om resultatet nu skulle blive — det ville man høste liden anerkendelse for senere hen — selv om resultatet skulle blive gennemførelse af lovforslaget i den foreslåede skikkelse, med fiksering på 1960-grundlaget, opretholdelse af gamle urimeligheder, bare fordi de måske ikke er så talrige, sikkerhed for, at der også fremtidig vil opstå i stribevis af tilfælde med urimeligheder i beskattningen af ensartede ejendomme, alt efter som de er i den gamle ejers besiddelse eller er videresolgt med opvågningen af den fulde fikserede grundstigning — selv om det skulle blive resultatet, må det nødvendigvis erkendes, at man i forslaget har bestræbt sig for at vise sin gode vilje dels i selve hovedsagen, at fremtidig stigning ikke beskattes, dels på enkelte punkter. Her tænker jeg bl. a. på formuleringen af den nye § 69, hvor udgangspunktet for beregningen er den værdistigning i ejertiden, som der gives fritagelse for, hvorefter der rykkes tilbage for den første vurdering efter erhvervelsen til den eventuelle vurdering, som er foretaget indtil 6 måneder før erhvervelsen. Den hidtidige tilstand var helt urimelig og uforståelig for køberne.

Og så er der planen om en tilbagebetaling, hvor man har ment at turde og burde se

bort fra forenklingssudvalgets betænkeligheder. Naturligvis er tilbagebetaling i de foreslåede tilfælde helt rimelig, men jeg skal ikke nægte, at jeg tror, at man må forudse de frygteligste administrative besværligheder, oftest måske uløselige, f. eks. hvor en ejendom i de pågældende år har skiftet ejer flere gange; nogle er måske ikke til at finde, er rejst til udlandet eller er døde. De stakkels skifteretter og eksekutorer i uafsluttede boer! Det kan blive svært at finde ud af, hvem der skal have de penge, der kommer tilbage for gammel grundstigningsskyld, ofte måske småbeløb.

Endelig må jeg ikke mindst udtrykke en umådelig lettelse ved tanken om, at paragrafferne om besværlighederne med grundstigningsskyldens spøgeri ejendoms-handler og skødeskrivning ophæves. Det lyder ikke af så meget, men enhver, der har haft blot nogen berøring med disse forhold, ved, hvad det betyder.

De uafhængige vil med stor interesse og stor spænding, beskedent tilbagetrukket uden for udvalgets dør, afvente, hvordan dette lovforslag kommer til at se ud, når det har været igennem en forhåbentlig ikke blot grundig behandling, men også en behandling, der er i ordets egentlige forstand, og fra alle sider, fordomsfri.

Og så kan jeg ikke lade være med at tilføje, at det varmede mit hjerte at høre et par af de udtalelser, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen kom med om den sproglige udformning. Jeg vil gerne meget indtrængende henstille til udvalget, at et par af de herrer trækker sig tilbage i et underudvalg og prøver på, om det ikke skulle være muligt at formulere visse af bestemmelserne — jeg tænker særlig på § 53 — på en sådan måde, at, jeg havde nær sagt, selv jurister kan forstå det. At lægfolk kan forstå det, er på forhånd aldeles udelukket, og selv lægfolk burde kunne forstå disse love. Jeg tror ikke, at det kun er mig, der er særlig uegnet til at læse indenad og forstå; men på den måde, en sådan paragraf er skrevet, har selv jurister for svært ved at finde ud af meningen. Jeg ved, at det spørgsmål ofte er blevet berørt, måske navnlig uden for det høje ting, men nu da netop det ærede medlem hr. Axel Kristensen kom ind på det, kan jeg ikke lade være med at sige, at det er efter min